

58. Pula Film Biljane Čakić Veselič i prvijenac Dana Okija **Film za one koji još nisu zaboravili rat**

Da je snimljen prije 15 godina, 'Korak po korak' bio bi pravo otkriće. Dramska nepredvidivost velika je vrлина ovog filma

Da je snimljen prije petnaestak godina, film "Korak po korak" Biljane Čakić Veselič (pamtimo je po sjajnom dokumentarcu "Dečko kome se žurilo") bio bi pravo otkriće.

Zamislite da smo tada gledali djelce koje realistično prikazuje što se zapravo zbivalo u ratom pogođenoj Slavoniji, ratne profiterere koji se bogate švercom i zatim uspinju u političkoj hijerarhiji, ljude koji kradu konzerve kućnim ljubimcima, jer nemaju što jesti, nasumična odvođenja neđužnih Srba od strane hrvatske vojske, "kokošare" koji vrebaju na svaki mogući plijen, svakodnevicu u bombardiranim kućama. Danas više nisam siguran da

sve to nekoga zanima, no mora se priznati da film drži pažnju gledatelja. Fabula je dosta čudna: najprije vam se čini da je to priča o prevoditeljici (odlična Ksenija Marinković) koja ostaje u Osijeku kako bi sinu na bojišnici kupila pancirku, zatim se to pretvara u biografsku dramu momka iz Baranje (Nenad Cvetko), koji je došao potražiti prijatelja u hrvatskoj vojsci u koga je zaljubljen.

Glasovi s onog svijeta

Sve do završnice niste posve sigurni čime se film zapravo bavi, no dramska nepredvidivost velika je vrлина na festivalu na kome rasplet većine ostvarenja pogađate nakon nekoliko scena. Biljana Čakić Veselič ima poprilično tvrd, pomalo staromodan redateljski rukopis, također, očekivali biste od nekoga tko je svojedobno snimao ratne dokumentarce malo manje oslanjanja na provjerene glumačke adute, međutim,

film bih preporučio svakome tko još ne zaboravlja ratne godine. Takvih, na žalost, više nema u osobitom broju.

Film "Mrak" Dana Okija čista je suprotnost. U pitanju je crno-bijeli modernistički krimić dugih kadrova, u kojem nam se žrtve serijskog ubojice predstavljaju u ispo-vjednoj reportaži, a zatim se javljaju glasom s onoga svijeta i lamentiraju zbog načina na koji su skončali. Ubojica je naizgled obični splitski taksist, koji počne ubijati na-

“

'MRAK' DANA OKIJA JE KOREKTAN MODERNISTIČKI KRIMIĆ DUGIH KADROVA

kon što mu sestra prizna da je zatrudnjela sa zakonitim suprugom. Brat je, međutim, u nju očito zaljubljen, a i ona je bolećiva prema njemu, pa je zajednički život utroje prepun nezadovoljstava i neizrečenih optužbi.

Kolektivni rad

Poput "Fleka", i "Mrak" je snimljen Canonovim fotoaparatom, slika ne izgleda loše, kadrovi su pomno komponirani, a ukoliko ga ne uzmete suviše ozbiljno (žanrovska razina, naime, nije bog zna kako uvjerljivo izvedena), možete mu dati i prolaznu ocjenu.

Iako se Dan Oki (pseudonim medijskog umjetnika Slobodana Jokića) potpisao u nizu funkcija, u pitanju je kolektivni rad studenata i profesora Umjetničke akademije u Splitu. Kad shvatite da je "Mrak" tek nešto više od studentske vježbe, shvatite da je taj pothvat mogao i puno gore završiti. ●

Korak po korak

Režija: Biljana Čakić Veselič
Uloge: Ksenija Marinković, Nenad Cvetko, Hrvoje Perc, Sreten Mokrović i dr.

Ocjena: solidna ratna drama

Ciljana publika: sredovječni i stariji gledatelji
Šanse u kinima: slabe
Međunarodni festivali: nema osobitih izgleda

Mrak

Režija: Dan Oki
Uloge: Goran Marković, Vanda Boban, Matea Elezović, Andrea Mladinić i dr.

Ocjena: povremeno zanimljiv art krimić
Ciljana publika: zahtjevni gledatelji
Šanse u kinima: slabe
Međunarodni festivali: specijalizirane žanrovske i art smotre

